

VRŠOVICKÝ

12/2021

HLASATEL

Sborový časopis Náboženské obce Církve
československé husitské v Praze Vršovicích

Bratři a sestry,
také je pro Vás důležitý
text písně...? Nemám
teď úplně myslí jen ty
naše kostelní, ale tak
všeobecně. Vyrosla jsem
na Abbě, maminka si ji
doma pouštěla celá léta

stále kolem dokola, občas Beatles a Pink
Floyd. Ale ABBA ovládala naši domácnost,
já tam poskakovala s vařečkou coby mi-
krofonem, natřásala se do rytmu a němě
klapala pusou, protože kromě pár jedno-
duchých frází jako „Čikítíta“, „Hany hany“
nebo „Vúlévů“ jsem neuměla nic a mohla
si jen představovat, o čem to asi tak je...

První velké zklamání mi přinesl film ABBA
ve filmu - pro nepamětníky připomínám,
že to bylo na konci 70. let. Vybavuji si to
rozčarování, když jsem četla titulky! Do-
slovný překlad! Cože...? Co to je!?! Nemá
to hlavu ani patu, natož myšlenku – a
vůbec se to nerýmuje! Tolik zklamání za
celých 12 Kč a frontu na lístky! Odcházela
jsem z kina s tím, že už nikdy nechci vě-
dět, co to ti lidé zpívají. Chci to mít pořád
hezké!

Tento týden šel v TV dokument s Hon-
zou Nedvědem. Nemíním tu rozebírat,
zda jeho písničky jsou či nejsou kýč, to
nechám na každém z vás za domácí úkol.
Ale upoutala mě tam jeho myšlenka, že
má v hlavě skoro hotovou jednu písničku,
text i melodii, ale nikdy ji nedodělá, tak-
že ji nikdy nebudeme znát. Prozradil však
část jejího příběhu: jede autem, rozbliká se
kontrolka, že dochází benzín, tak zajede k
pumpě, natankuje, zaplatí, a když chce od-
jet, přijde k němu muž-stopař, zda by ho
nevzal. Neznámý nastoupí a během jízdy

pronese: „Rád bych se představil. Ježíš.“
V ten okamžik jsem pochopila, proč je to
nedopsatelné: každý z nás si tu písničku
musí dozpívat až do konce sám.
K tomu nám dopomáhej Bůh.

Iva Myslivcová

II. neděle adventní 5. prosince 2021

Činy Hospodinovy jsou velké, vyhledávané všemi, kdo zálibu v nich našli. (Žalm 111,2)

První čtení: Malachiáš 3,1–4

Druhé čtení: Filipským 1,3–11

Evangelium: Lukáš 3,1–6

III. neděle adventní 12. prosince 2021

Doufajte v Hospodina věčně, neboť Hospodin, jen Hospodin je skála věků. (Izajáš 26,4)

První čtení: Sofonjáš 3,14–20

Druhé čtení: Filipským 4,4–7

Evangelium: Lukáš 3,7–18

IV. neděle adventní 19. prosince 2021

Něbesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou. (Žalm 19,2)

První čtení: Micheáš 5,1–4a

Druhé čtení: Židům 10,5–10

Evangelium: Lukáš 1,39–55

Vigilie Hodu Božího vánočního 24.–25. prosince 2021

Hospodin mi řekl: Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil. (Žalm 2,7)

První čtení: Izajáš 9,1.5–6 (2.6–7)

Druhé čtení: Titovi 2,11–14

Evangelium: Lukáš 2,1–14

Hod Boží vánoční (narození Páně)

úterý 25. prosince 2021

Narodí se nám dítě, bude nám dán Syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno:

Divuplný rádce a Vládce pokoje. (Izajáš 9,6)

První čtení: Izajáš 52,7–10

Druhé čtení: Židům 1,1–6

Evangelium: Jan 1,1–14

Památka prvomučedníka Štěpána středa 26. prosince 2021

Blaze těm, kdo vedou bezúhonný život, těm, kdo žijí tak, jak učí Hospodinův

zákon. Blaze těm, kdo zachovávají jeho svědectví, těm, kdo se na jeho vůli dotazují celým srdcem. (Žalm 119,1–2)

První čtení: Deuteronomium 30,15–20

Druhé čtení: Skutky 7,2a.51–60

Evangelium: Lukáš 21,26–28

Neděle po vánocích – rodiny Páně 26. prosince 2021

Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce. (Lukáš 1,31–33)

První čtení: 1. Samuelova 2,18–20.26

Druhé čtení: Koloským 3,12–17

Evangelium: Lukáš 2,41–52

Díkuvzdání za Boží ochranu a vedení pátek 31. prosince 2021

Zavolej, a já se ozvu, nebo budu mluvit já, a odpovíš mi. (Jób 13,22)

První čtení: Daniel 5,1–7.17–18.23–28

Druhé čtení: 2. Timoteovi 4,1–8

Evangelium: Lukáš, 13,6–9

Iz 52, 7-10

Žd 1, 1-12

ev. Jn 1, 1-14

JEŽÍŠ A JEŽÍŠEK

Evangelium, které zaznívá o půlnoci vánoční noci, nemá mnoho lidí problém zařadit žánrově buď mezi legendy, nebo dokonce i mezi pohádky. Objevují se v něm andělé, jimi oslovení pastýři, kteří se přicházejí poklonit narozenému Dítěti, od východu spěchají záhadní mudrci vedeni hvězdou až k jeslím narozeného Krále. To všechno jsou atributy, které jsme zvyklí nacházet v příbězích psaných nikoliv životem, ale imaginací jejich autorů. Legendární ráz podání Matoušova a Lukášova je neoddiskutovatelný. Tím však, předesílám, nijak nesnižuji jejich důležitost a význam, nebojím se říct, že až kruciální, pro víru v Ježíše Krista. Jenom přemýšlím, co všechno stojí za tím, že vánoční Ježíš – rozumějte „Ježíšek v jesličkách“ má velikou působivost na člověka v dětském věku, ale v čase dospělém mají lidé tendenci zabalit vánoce do pohádkového hávu, jako svátky, které slavíme na prvním místě „kvůli dětem“. Transformace Ježíška v Krista umírajícího na kříži je odvážným krokem víry, k němuž ovšem dospěje jenom zlomek těch, kteří se o vánocích rozplývají nad roztomilostí narozeného dítěte. Jako by se přitom jednalo o dvě zcela jiné osoby. V našem kostele spojitost Betlémského dítěte s Trpitem na Kalvárii zdůrazňujeme už po léta stuhami, které z adventního věnce vedou až na pravici ukřižovaného Krista, abychom ukázali, že Ten, který je předmětem adventního

očekávání a vánoční radosti, kterou lidé přirozeně prožívají, když na svět přichází nový život, je Ten samý, který umírá v opuštěnosti od lidí i od Boha na kříži: Kristus Ježíš. Snad právem tedy odvozují, že pro Matoušovo a Lukášovo podání, a jejich následnému dotvoření v představách a narativch obecného lidu, je Ježíšek nejen ovinutý plenkami, ale i zdáním jisté pohádkovosti, jíž se stal esencí, esence má ale tendenci rychle vyprchávat. V českém prostředí je navíc Ježíšek explicitně pohádkovou bytostí, jako postava nosící dárky dětem. Abychom u svých dětí předešli podle nás nežádoucí diferencii mezi vánočním Ježíškem nosícím dárky a Kristem víry, ztotožnili jsme s naší ženou v našem rodičovském narativu pro naše děti pohádkového Ježíška s jedním z andílků, který hodné děti obdarovává, ten ale není totožný s narozeným Ježíšem, jako Spasitelem a Božím synem, který se obětuje za naše hříchy. Myslím si, že česká vánoční „posedlost“ pohádkami, které v hlavních vysílacích časech sledují celé rodiny, pramení z toho, že je v naší společnosti ústřední vánoční příběh odnáboženštěný, z různých důvodů že byl interpretován jako pohádka, a pohádky pak vánoce opanovaly jako svoji doménu. Proti tomu jako kazatel evangelia vystupuji a jsem rád, že mám pro to po ruce ještě další dvě evangelní authority, a sice autory evangelia Markova a Janova. Protože evangelista Marek

historii Ježíšova narození nemá, až na výjimky není z jeho evangelia o hlavních vánočních svátcích čteno. Je dobré si alespoň připomenout, čím nejstarší z evangelistů své radostné poselství o Ježíši začíná: Ježíš jako dospělý člověk přichází za Janem Křtitelem a z jeho rukou přijímá křest. Ježíšovo dětství, původ, jak se Ježíš vzal na světě, evangelista Marek neřeší. Proč? Není to pro něj důležité! Mnohem důležitější je sdělení, že duchovní cesta se otevírá ve křtu, tam teprve začíná to, co stojí za to zapsat. I to je relevantní pohled na Ježíšův příběh. Kdo má z nejrůznějších důvodů problém vstupovat do toho příběhu od narození, ba dokonce i Ježíšova početí, kterého si všímají jak Lukáš, tak Matouš, může použít ještě cestu Markovu, a všechno, co předcházelo Ježíšovu křtu v dospělém věku zkrátka neřešit. Pro českého člověka, od dětského věku zpracovávaného výkladem vánoc jako pohádky pro děti se to může jevit jako nanejvýš příhodná cesta. Podobnou cestou se navíc ubíral, ze zcela jiných důvodů i nejplodnější novozákonní autor: apoštol Pavel, největší učitel církve prvního století, jehož spisy dokonce předešly autory evangelíí o celá desetiletí. Ani apoštol Pavel neřešil historii Ježíšova narození: nebyla totiž pro jeho víru ani důležitá, ani podstatná. Svého druhu je pak podání čtvrtého z evangelistů: Jana. Jestli má někdo tendence vidět ve zpracování evangelistů Matouše a Lukáše legendy, potažmo pohádky, nebo dokonce fantasy žánr, Jan je proti nim zcela jiný kalibr. Jeho metoda může někomu připomínat science – fiction, přitom má

k tomuto literárnímu útvaru na míle daleko. Žádné narození v Betlémě Jan neřeší, ani Ježíšovo početí není v centru jeho pozornosti. Hovoří o Kristu jako o „preexistentním Logu“. To už je těžký teologický kalibr, přímo laserové dělo proti dřevěné pistolce, kdy tím dělem, bombou, explozí je Janovo přesvědčení, že „na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. A toto Slovo se stalo tělem.“ To je Janovo vánoční evangelium, které veškeré podružnosti typu jak Maria otěhotněla, kde se Ježíš narodil a kdo a jak při tom asistoval, zcela hází za hlavu jako něco, co může být sice předmětem dětských úvah a her, podobně jako dřevěné pistolky, ale pro samotnou podstatu sdělení, kdo je to Ježíš, to nemá vůbec žádnou cenu. Ježíš, říká Jan, je totiž samotný Bůh, který se stává člověkem. Byl tady od věků, od počátku světa a dávno předtím. Existoval dávno před tím, nežli svět začal a bude existovat dávno potom, co svět skončí, až nebesa jako oděv zvětšejí, Bůh je svine jako plášť, on ale bude stále a na věky. Jan nemá potřebu nic bližšího k tomu sdělovat, protože ví, že to ani sdělit nejde. Podstatné už bylo řečeno tak, že Slovo se stalo tělem. Ježíš má svůj pozemský počátek ve vtělení. Narodil se jako každý člověk, byl tedy pravým člověkem, ale přitom byl a je Bohem. Je tím řečeným „SnámiBohem“ – Immanuelem, který jde až na dřeň našeho lidství, nic lidského mu není cizí – kromě hříchu, protože hřích je nelidský v tom, že v něm se od Boha vzdalujeme, Ježíš naopak nás k Bohu vrací, přivádí zpátky domů jako marnotratné syny a dcery z

KÁZÁNÍ / PROGRAM NA PROSINEC

cest, na kterých jsme se zatoulali. Janovo vánoční evangelium o Ježíši vnímám jako tu opravdu nejradostnější zvěst o Kristu, který je Z lásky člověkem. Jenomže, říkejte to dětem! Ty jsou samé dárky, pohádky, zvonečky, andílci, ale když se nad to všechno člověk povznese, zrcadlí před ním evangelista Jan hlubinu víry, na jejímž dně budeme patřit na Boha tváří

v tvář. Tím zrcadlem našeho lidství je samotný Kristus.

Amen

*Kázání na Hod Boží vánoční 25. 12. 2020
v Husově sboru ve Vršovcích*

3.12.	pátek	10 hod..	bohoslužba pro seniory	Vršovický záměček, slouží D. Frýdl
5.12.	neděle	10 hod.	II. neděle adventní - bohoslužba	slouží D. Frýdl, káže O. Nováček
5.12.	neděle	15 + 18 hod.	Svatý Mikuláš návštěvou v Husově sboru	setkání s Mikulášem
11.12.	sobota	19 hod.	Vánoční koncert Václava Neckáře	kostel
12.12.	neděle	10 hod.	III. neděle adventní - bohoslužba	slouží D. Frýdl
16.12.	čtvrtek	18 hod.	Vánoční koncert žáků Uměleckého studia Vršovice	kostel
17.12.	pátek	17 hod.	schůze rady starších	sákrístie
18.12.	sobota	18 hod.	Barokní harmoniky - koncert	kostel
19.12.	neděle	10 hod.	IV. neděle adventní - bohoslužba	slouží L. Volkman
24.12.	pátek	23 hod.	Půlnoční bohoslužba	slouží D. Frýdl
25.12.	sobota	10 hod.	Hod Boží vánoční - bohoslužba	slouží D. Frýdl
26.12.	neděle	10 hod.	Mučedníka Štěpána	slouží D. Frýdl
31.12.	pátek	17 hod.	Děkuvzdání za uplynulý rok	slouží vikárka E. Heczková

VZTAHY

Nikdy jsem nebyla příliš extrovertní typ člověka. Ne že bych neměla ráda cizí společnost, jsem moc ráda v kontaktu s druhými, jen mám občas ráda když můžu být chvíli sama. Přijít domů, do svého pokoje, je to pro mě takové útočiště, kde trávím nejvíce času a řešit své věci, co potřebuju a co chci udělat. To mám na samotě moc ráda. Nikomu se nemusíte přizpůsobovat, nemusíte něco měnit, prostě děláte cokoli chcete a nikdo vám do toho nemluví. Ve škole mám dobré vztahy se spolužáky, ale ostýchám se za nimi občas přijít, bojím se aby to nevypadalo jako vnučování. A tak občas jsem ve škole na různé projekty sama. Netoužím po spoustě přátel, jen není úplně příjemné, když víte že váš kamarád vždycky upřednostní toho druhého před vámi. Cítila jsem se proto osamělá. Avšak to se

změnilo od doby, kdy jsem začala hrát volejbal. Našla jsem si tam skvělou kamarádku, která se mi ve všem přizpůsobí a vím, že se na ni mohu kdykoliv a s čímkoliv obrátit. A proč o tom vlastně píšu? Protože od té doby jsem si našeho přátelství začala nesmírně vážit. Tak nějak jsem nabyla vnitřní pohody a jistoty, protože vím že už tenhle jeden člověk mě má skutečně rád takovou, jaká jsem, a to mě dělá šťastnou. Nepotřebuju mít kolem sebe hromadu přátel, nebo být oblíbená, abych dosáhla vlastního uspokojení. Nejspíš nikomu z nás není příjemné, když se s někým pohádáme. Já v sobě pak nosím takový špatný pocit. Že se musím s tím člověkem co nejrychleji usmířit. A ten pocit nezmizí, dokud se s dotyčným skutečně neusmírím. Jsem našťavaná a cítím vztek, ale ten člověk mě má stejně rád a já bych si nedokázala představit, kdybych o něj měla přijít. A najednou je to mnohem jednodušší. Naši blízcí jsou tu pro nás, my nevíme kdy s nimi budeme mluvit naposledy, přece nějaká hloupá hádka tenhle báječný vztah nemůže narušit. Nikdo z nás nepotřebuje

mít spoustu přátel, jen najít ty opravdové, o kterých víme, že nás neopustí a mají nás rádi se vším všudy. U kterých není třeba žádné přetvářky. Po čase tím získáme něco, čemu se říká svoboda... Hezký Advent!

Ráchel Frýdlová

VÁNOCE, CO TO JE?

LÉKAŘI A SESTRY UŽ PRO POCHOPENÍ NEOČKOVANÝCH NEMAJÍ SÍLU

Panuje frustrace z toho, že pacienti s těžkým průběhem, kteří vyžadují nejnáročnější péči, se do této situace dostali svým rozhodnutím – neočkovat se. V rozhovoru to řekl ředitel nemocnice Slaný Štěpán Votoček.

Převažují u vás pacienti, kteří nejsou očkovaní? Pokud ano, kolik jich je v poměru k očkovaným?

Převažují jak celkově, a to zhruba ze 60 až 70 procent, tak především – a to je rozhodující ukazatel a faktor, který omezuje necovidovou péči – u těžkých průběhů, mezi nimiž tvoří neočkovaní 90 procent. Během současné páté vlny bylo nebo stále je na našem nyní covidovém ARO oddělení léčeno 10 pacientů. Z nich pouze jeden byl očkovan, a to onkologicky nemocný senior s dalšími závažnými přidruženými chorobami. Pět z nich zemřelo, nejmladšímu, dosud zdravému bylo 33 let.

Jak tuto další vlnu zvládají vaši lékaři a sestry? Mají pro situaci pochopení, nebo jsou naopak vyčerpaní?

Naši lékaři i sestry jsou profesionálové a obětaví lidé se smyslem pro povinnost. Technicky tuto vlnu zvládají, díky novým lékům a MLS laseru neumírá tolik pacientů jako v minulých vlnách. Na druhou stranu frustrace dolehla na všechny z nich. Frustrace z toho, že pacienti s těžkým průběhem, kteří vyžadují tu nejnáročnější péči, se do této situace dostali svým rozhodnutím – neočkovat se. Frustrace z toho, jak stát selhal v motivaci lidí k očkování, jak se dezinformace o škodlivosti a nepotřebnosti očkování zakořenily hluboko v myslích obrovské skupiny lidí, frustrace z toho, jaké procento populace včetně některých vlivných osobností stále covid bagatelizuje. Frustrace z toho, že opět nevidí světlo na konci tunelu.

Antivakcinační dogma je živé iracionalitou a absencí společenské zodpovědnosti, někdo méně diplomatický by možná použil slova tmářství a sobectví. Je už jasné, v jakém režimu budou Vánoce? Budete muset posílit služby nebo třeba rušit personálu dovolené?

Vánoce, co to je?

Máte pochopení pro lidi, kteří se nenechají očkovat, pokud k tomu nemají zdravotní důvody?

Mám pochopení pro spoustu lidských slabostí a pro různé formy podivínství. Jednotliv-

ce lze pochopit prakticky vždy, víte-li, co ho ovlivňuje, čeho se obává. Ale ve chvíli, kdy se z odmítačů očkování stala téměř organizovaná masa, jejíž dogma přivedlo nemocniční péči opět na pokraj kolapsu a je zodpovědné za zbytečně zmařené lidské životy, moc prostoru pro empatii nezůstává. Tím spíše, že ono dogma je živé iracionalitou a absencí společenské zodpovědnosti, někdo méně diplomatický by možná použil slova tmářství a sobectví. A to se vůbec nechci pouštět do spekulací, nakolik je rozdmýchávání antivaxerství ve státech EU součástí hybridní války, jak naznačují zpravodajské služby.

Ruší se opět plánované operace?

Ano, ruší se. Ruší se nikoli proto, že by se operatéri museli starat o covidové pacienty, ale protože covidoví pacienti – a opět si neodpustím konstatovat, že neočkovaní covidoví pacienti – zabírají intenzivní a další pooperační lůžka.

Kolik je tedy u vás v nemocnici hospitalizováno pacientů s covidem-19?

Číslo se pochopitelně stále mění – jiné je ráno, jiné je večer, jiné je o půlnoci. Včera u nás bylo hospitalizováno 25 pacientů, v tuto chvíli je jich 20. Někteří byli propuštěni a jiní bohužel zemřeli. Zatím se jedná o počty v porovnání s jarem třetinové, které zvládáme dobře, nicméně dle predikcí, které máme k dispozici na základě počtu nově nakažených v našem regionu, musíme v následujících 14 dnech očekávat další desítky nových případů vyžadujících hospitalizaci.

Kolik pacientů je ve vážném stavu?

Budeme-li za vážný stav považovat ventilační podporu HFNO přístrojem nebo ventilátorem, jedná se o polovinu pacientů. Řadě vážných stavů jsme předešli podáním monoklonálních protilátek, ale bohužel jejich distribuce byla koncem minulého týdne přerušena a zatím jsme nedostali informaci, kdy bude obnovena v potřebné míře. Naše nemocnice také patří k těm několika, které mají výbornou zkušenost s léčbou covidových plic MLS laserem. Tato terapie signifikantně snižuje riziko rozvoje respiračního selhání u covidového zápalu plic, který je příčinou prakticky každé covidové hospitalizace a těžkého průběhu.

Jaké problémy v souvislosti s další vlnou covidu musíte řešit vy jako ředitel? Musel jste řešit třeba výpovědi někoho z personálu?

Mojí úlohou je zajistit chod nemocnice bez ohledu na covid, a samozřejmě plánovat covidovou péči dopředu na základě predikcí. Naštěstí mám kolem sebe skvělé lidi, bez nichž by to nešlo. To, že jako lékař sám sloužím na covidovém oddělení, mi umožňuje pohlížet na covidovou problematiku i optikou personálu, což je nepochybně výhodou. Výpovědi v souvislosti s covidem jsme zatím nezaznamenali. Naše nemocnice se výrazně podílela a podílí na propagaci očkování a já jakožto její reprezentant ve veřejném prostoru čelím z tohoto důvodu řadě nadávek a výhrůžek. Ale to je takový kolorit, kterým se s kolegy bavíme a přeposíláme si tyto „hejty“ jako anekdoty.

Jaroslav Gavenda, Seznam Zprávy

MARIE KLEMENTINA ANEB OSUD DVOU DCER JAKUBA JANA RYBY

Rok 1805 nezačal dobře. Byla tuhá zima, silné mrazy sužovaly obyvatele celé české země. V Rožmitále pod Třemšínem tomu nebylo jinak. Lidem docházely potraviny, v tamní škole došlo dříví. Pan učitel Ryba měl velké starosti nejen s těžkými životními podmínkami, ale i s mizernou docházkou svých žáků. Ani na jaře se situace nezlepšila, zemi zasáhly vytrvalé deště, jež zpozdily práce na polích. Teprve po žních se zdálo, že svítla naděje na lepší časy. 3. září v tomto roce se narodila manželům Rybovým holčička Marie Rozalie Anna. Tatínek, učitel a hudební skladatel Jakub Jan Ryba, a maminka Anna se starali nyní o pět dětí. Nejstarší Josef brzy po narození malé sestřičky odešel studovat gymnázium v Praze, Vilém se chystal na studia v Plzni.

Rodina učitele neměla snadný život.

by nestačilo uživit celou rodinu,

ředitelé kůru, což byla vlast-

movou hudbu. Příjmy

závislé na vůli a ochot-

vymáhání školné-

mnohdy velmi ob-

všechno ovšem

nevěděla. O tři

rodina rozrost-

se Klementina

holčičky vyrůs-

v z d ě l a n ě h o

kavé maminky.

Marii deset a

sedm let, dosud

život, mající

změnil. Tatínek

1815 nevrátil

ho pomáhala hle-

vatel městečka a te-

dubna, našli Jakuba

Podřezal si hrdlo.

Maminka Anna zůstala na

ocitla bez učitele. Nejstarší Rybův

chtělo se mu ujmout školních povinností za svého otce. Mladší Vilém se uvolil, že se ze studií vrátí domů a převezme školu. Jenže Vilém byl tak trochu černou ovčí v rodině a peníze, určené k provozu školy, utrácel. Nakonec ze školy odešel, nechal se naverbovat k regimentu. Zemřel daleko od domova v pouhých pětadvaceti letech na tyfus v roce

Samotné povolání Jakuba Jana Ryby

nu, Ryba také zastával místo

ně péče o veškerou chrá-

učitele byly ovšem

tě poskytovatelů, a

ho od rodičů byl

tízný úkol. To

malá Marie

roky později se

la – narodila

Anna. Obě

taly v rodině

učitele a las-

Když bylo

Klementině

spořádaný

pevný řád, se

se 8. dubna

domů. Rodině

dat většina oby-

prve třetí den, 10.

Jana Rybu mrtvého.

všechno sama. I škola se

syn Josef studoval v Praze a ne-

chtělo se mu ujmout školních povinností za svého otce. Mladší Vilém se uvolil, že se ze studií vrátí domů a převezme školu. Jenže Vilém byl tak trochu černou ovčí v rodině a peníze, určené k provozu školy, utrácel. Nakonec ze školy odešel, nechal se naverbovat k regimentu. Zemřel daleko od domova v pouhých pětadvaceti letech na tyfus v roce

1822. O školu se staral učitel Antonín Štědrý, jenž si posléze vzal za manželku ovdo-
vělou Annu Rybovou. Ta zemřela v roce 1823. V té době už v Rožmitále žila pouze
nejmladší Klementina.

Marie získala místo jako komorná u barona Matyáše Bedřicha Riese von Stallburg. S
jeho rodinou přišla do Panenských Břežan, které v roce 1828 baron koupil. V zámeč-
kých službách taky sloužil lesník Pavel Schwing, urostlý pohledný mládenec, který si
dobře všiml půvabné komorné. Marie se za Pavla provdala 9. června 1829. Když se
jim v březnu 1830 narodil syn Vi-

mladší sestru Klementinu,

Druhým kmotrem byl

Pavla, jenž taky sloužil v

nosil, stejně jako bra-

formu. Klementina

Břežanech zůstala a

panskou. Matě-

švagrová zalíbila

nách, svatbu měli

svatbě byl ovšem

do Vojkova u

V Panenských

zůstala pouze

vá – Schwingo-

Schwingovým se

dětí. Jako osmé dítě

rodil syn Karel. Vy-

a stal se uznávaným

porodnictví a ženského

V roce 1850 se utkal lesník

a byl zabit. Jeho žena Marie

Panenských Břežanech, kde také

Je čas svátků, k nimž neodmyslitelně patří i Česká mše vánoční, jejímž autorem byl Ja-
kub Jan Ryba, slavný rožmitálský učitel, varhaník, skladatel a spisovatel. Jeho dvě dcery
pak žily v Panenských Břežanech, děti Marie běhaly po Vrchách, určitě navštěvovaly
místní školu i kapli svaté Anny. Pokaždé, když budu zpívat ve sboru slavnou Rybovku,
budu myslet na dvě půvabné sestry Marii a Klementinu, na jejich švarné myslivecké
mládence a budu si představovat, jaký byl asi život v tehdejších službách barona Riese.
Vzpomeňte si i vy při poslechu krásné Rybovy mše na potomky Jakuba Jana Ryby a na
zajímavé historické souvislosti.

lém, pozvala Marie na křtiny svou
aby šla miminku za kmotru.

Matěj Schwing, bratr

baronských službách a

tr, mysliveckou uni-

už v Panenských

na zámku se stala

jovi se pěkná

hned na křti-

v roce 1834. Po

Matěj přeložen

Sedlčan.

B ř e ž a n e c h

Marie Rybo-

vá. Manželům

narodilo devět

se v Břežanech na-

studoval medicínu

lékařem v oboru

lékařství.

Pavel Schwing s pytláky

po celý zbytek života žila v

zřejmě v roce 1879 zemřela.

Zuzana Zajícová

Rada starších je správní a výkonný orgán, který spolu s farářem řídí chod náboženské obce. Je tvořena laiky, virilními členy jsou všichni duchovní ustanovení v náboženské obci. Rada starších Náboženské obce CČSH v Praze Vršovických pracuje v současnosti v tomto složení:

Helena Zezulková (1954) - předsedkyně

Miloš Měřinský(1967)

Oldřich Nováček (1972) – finanční zpravodaj

Karel Červený (1957)

Helena Valterová (1939)

David Frýdl (1974) – farář

ZÁVĚRY ZE SCHŮZE RADY STARŠÍCH 27. 11. 2021

Jednání RS bylo zahájeno společnými modlitbami členů RS a písněmi č. 207 a 208.

Aktuální stav hotovosti ke dni 26. 11. 2021: Banka: KB 71.094,93 Kč, MMB 6.516.290,78 Kč Pokladna: 37.468 Kč RS bere na vědomí.

Byl obstarán platební terminál od KB. Příležitostně je využit na vybírání církevních příspěvků a bohoslužebných darů a ve farní kanceláři. RS bere na vědomí.

Závazky po splatnosti ke dni 26. 11. 2021 nejsou žádné.

RS bere na vědomí uhrazení části nájmu Divadla MANA ve výši 250.000 Kč. Na základě současné ekonomické situace divadla, kdy se ruší divadelní hry z důvodu probíhající pandemie a omezení návštěvnosti, se RS rozhodla prominout zbývající částku 100.000 Kč.

K dnešnímu dni 26. 11. 2021 probíhá stále připomínkové řízení a termín podpisu smlouvy k projektu Česko náš domov se posouvá na později. (z 24. 9. 2021) Br. farář informoval o získání grantu z fondů EU ve výzvě č. 58 Česko náš domov spočívající v integraci cizinců do české společnosti v Husově sboru pro cílové skupiny – dětí cizinců v celkové výši 4.176.660 Kč. Projekt bude zahájen 1. 1. 2022. Délka projektu jsou 2 roky.

(z 24. 9. 2021) Dotační smlouva byla podepsána 22. 10. 2021 a projekt Komunitní centrum MANA byl zahájen. RS bere na vědomí. Žádost o dotaci MHMP pro vlastníky památkově významných objektů na opravu fasády. Požádáno o dotaci ve výši 6.481.910 Kč. RS souhlasí s touto žádostí o dotaci.

Probíhá řízení o prohlášení budovy Husova sboru za kulturní památku ČR. Jedná se o budovu čp. 937 a vybrané prvky mobiliáře. RS bere na vědomí

Rada starších pověřuje Karla Červeného, aby nahlédl do spisu na Ministerstvu kultury.

V budově Husova sboru proběhla kontrola a revize plynových zařízení a spotřebičů. Zjištěné dílčí nedostatky budou odstraněny odbornou firmou. RS bere na vědomí

Br. farář informoval RS o ukončení pracovního poměru paní Slezáčkové ve farní kanceláři k 30. 11. 2021. Bude probíhat vyhledávací řízení na uvolněné místo. RS bere na vědomí.

Ze závěrů rady starších vybral David Frýdl.

Úplné znění všech projednaných bodů je k dispozici v kanceláři farního úřadu.

Vršovický Hlasatel – časopis Náboženské obce Církve čs. husitské v Praze Vršovických. Vydává Husův sbor Praha 10 - Vršovice. Vedoucí redaktor David Frýdl. Příspěvky zasílejte poštou na adresu Husova sboru, Moskevská 34, Praha 10, 101 00 nebo elektronicky: info@husuvsbor.cz. Neprodejné – pro vnitřní potřebu církve. Vychází jednou měsíčně. K dostání na Farním úřadě. Cena dobrovolná, náklady na jeden výtisk 10Kč.